

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

241. An, & qualiter resignatio conditionalis inducat amissionem beneficii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

signante. Paris. l. 9. q. 21. n. 7. dicens sic decisum à Rota in Gnesnensi Praeceptorie. 23. Martij. 1547. teste Put. post decis. 11. de renunc. C. Luca. cit. d. 34. nu. 6. citans Garc. p. 11. c. 3. n. 35. & seq. Gratian. discept. forens. discept. 235. n. 10. & seq. Idem tradit C. Luca de benef. d. 35. n. 13. & d. 36. n. 7. ubi: quod à resignante jus nullum abdicatum sit, dum deregatur resignatarii inhabilitas; & hinc, si post decessum illius inhabilitatem decedat resignans, beneficium vacet ex persona seu obitu resignantis; secus tamen esse, seu jus abdicari, & consequenter beneficium non vacare per obitum resignantis, ubi is discederet; dum constaret, gratiam resignationis esse justificabilem in resignatario, quia tum gratia dicitur pura & perfecta ab initio, & subsequens justificatio solum declarat seu aperit, quod jam inerat. Unde etiam, si dicta gratia non fuisset per accidens actu justificata, & consequenter conditio in resignatione expressa, per accidens non verificata seu impleta, eò quod resignatarius prius decessisset, maneret resignans supervivens sine jure, seu vacaret beneficium ex ejus resignatione: quia eatenus tantum gratia in forma dignum dicitur imperfecta, & non abdicat jus à resignante, quatenus, ut dictum, constet seu deregatur resignatarium seu provisum ob defectum clericatus vel irregularitatis, vel aetatis, vel literaturae aliterve non esse idoneum. Quin etiam in hoc casu resignatarius decederet, vacaret beneficium ex ejus persona; utpote qui ex resignatione jam perfecta abdicatum jus à resignante in se translatum habuisset, etsi necdum possessionem consecutus, ut idem C. Luca. cit. n. 7. Hac ipsa voluisse videtur Lott. cit. n. 51. & 52. (quem etiam pro hoc citat C. Luca) nisi quòd Lott. quoque velle videatur, jus abdicatum à resignante, dum per resignatarium, ob ejus nimirum inhabilitatem, sibi etiam incognitum fuerit, quòd minus is consequatur beneficium. Contrarium tamen est, seu resignans excidit jure à titulo beneficii, dum ex culpa vel facto ipsius resignantis accidit, quòd jus in beneficio quaesitum non sit resignatario, v. g. dum is resignavit in favorem inhabilis, conscius istius inhabilitatis. Paris. loc. cit. n. 8. citans decisionem Rotae in Romano Canonica. 17. Novemb. Anno 1567. C. Luca. cit. n. 6. & alii ab eo citati.

8. Quinimò tradit Tond. in qq. benef. p. 1. c. 69. n. 18. non abdicari à resignante jus, donec resignatarius beneficii resignati adeptus sit possessionem, citans pro hoc Gregor. in institut. in benef. c. 28. n. 9. Rebuff. in pr. tit. de resign. condition. n. 8. Imolam n. 15. & 16. ac dicens se ita consuluisse super quodam Canonico, cuius resignatarius fuit repertus mortuus ipsa die, quà accepturus erat possessionem illius, & resignantem hunc fuisse semper manentem in possessione. Idem tradit p. 2. c. 4. §. 7. n. 3. Item p. 3. c. 73. n. 3. ubi: quòd in resignatione in favorem non abdicatur jus à resignante, donec resignatarius adeptus sit possessionem, & eà mediante resignatio sit sortita plenum effectum. Cujus tamen contrarium sentire videtur C. Luca de benef. d. 36. n. 7. ubi: quòd ex resignatione jam perfecta abdicatum à resignante jus, & translatum in resignatarium, & ex hujus personà vacet beneficium, etsi ejus possessionem non adeptus.

Quaestio 241. An, & qualiter resignatio conditionalis inducat amissionem possessionis beneficii?

Respondeo: Licet, ut dictum prius, in simplice resignatione post ejus admissionem amittatur statim omnis possessio civilis & naturalis, & res videatur habita pro derelicta, in resignatione tamen condicionali resignans etiam dicitur possidere, & titulum coloratum habere, donec adimpleatur conditio, v. g. donec reservatio favore illius facta locum habeat, vel donec resignatio acquiratur beneficium (quod tamen juxta sententiam Lotterii, de qua quaest. precedente, intelligendum videtur sub hac limitatione; aut donec per eum fuerit, quòd minus ei beneficium acquiratur; nimirum ob competentem ejus inhabilitatem) Paris. cit. q. 5. à n. 36. Barb. juris Eccl. l. 3. c. 15. n. 25. ubi: quòd resignans non solum titulum, sed & possessionem retineat, quamdiu conditio adimpleta, & beneficium resignatario quaesitum non fuerit, nisi aliunde colligatur, eum possessionem voluisse dimittere juxta celebrem Navarrai doctrinam in c. accepta. de rescript. spoliat. oppositio. 7. n. 23. & 33. C. Luca de benef. d. 37. n. 3. Siquidem possessio sine animo non transfertur, ut Sara. in reg. de trien. q. 25. Rebuff. de pacifica possess. n. 285. juxta L. quemadmodum. ff. de acquir. poss. & taliter resignans videtur habere animum non perendi eam, nisi impletis conditionibus. Paris. cit. q. 5. à n. 36. Tond. p. 1. c. 69. n. 19. Unde etiam jam inferit C. Luca de benef. d. 37. n. 3. quòd in possessorio potius obtinere debeat resignans tanquam possessor anterior, non obstante possessione resignatarii tanquam invalida & vitiosa; dum nimirum capta, ipso resignante possessore non citato, & non justificatis coram executore narratis in literis. Ad illud verò, quòd lite pendente inter resignantem & resignatarium super praetensa resignationis invaliditate potior est resignatarius, cui debetur manentio ex ea ratione, quòd resignans voluntarie & facto suo cesserit à possessione. Respondet idem C. Luca. n. 6. id procedere, quando resignans à principio se non opposuit, ac nullitatem resignationis non deduxit; ita ut possessio fuerit pacifica; tunc enim procedendum causà cognitâ, ut Garc. p. 6. c. 2. n. 159. apud eundem; ideoque interim manentio debita resignanti. Plura de possessione beneficii resignati amissa & dimittenda vide quaest. post hanc secundâ.

Quaestio 242. An, & qualiter dimissio & resignatio invalida inducant vacationem, seu amissionem beneficii & possessionis?

Respondeo primò: Per talem beneficii dimissionem factam auctoritate propria non amitti proprietatem seu titulum beneficii, quamdiu ea admittit non est à Superiore, in cujus potestate est, dimissionem talem acceptare, & beneficium alteri conferre, vel cogere dimittentem ad dimissum beneficium regredi, absque eo, quòd in hoc secundo casu opus sit novo titulo seu collatione; quia, ut dictum, antiquus titulus per hoc non amittitur. Paris. l. 7. q. 1. n. 38. Imola n. 50. Barb. juris Eccl. l. 3. c. 15. n. 16. juxta c. non oportet. 7. q. 1. qui & propterea n. 18. ait, à Doctoribus dimissionem talem validam dici in praedictum dimittentis,